

OKLAHOMA KATLİAMI VE AMERİKAN FAŞİZMİ

İrfan Erdoğan

Amerikan ideolojisinin günlük pratiklerle kurduğu ve sürdürdüğü böl ve yönet politikasından biri de, kasıtlı yapılmadığı durumlarda bile, günlük sosyal ilişkilerde ırkçılığın ve siyasal faşizmin teşvikidir. Amerikan sisteminin ırkçılık ve faşist karakteri (ve elbette buna karşıt anlayış tarzları) Oklahoma bombalaması gibi olaylarda kendini su yüzüne çıkartır. Ardından, egemen sistemin kendini suçtan arındırması ve insanlık gösterileri yapması başlar. Adalet, suç ve ceza konusu tekrar tekrar işlenir ve toplum varlığını ve egemenliğini yeniden ispatlar. Bu sırada da toplumda arzu edilmeyen elemanlara karşı şiddetli tedbirlerin alınması görüşü taraftar bulur ve bu kişilerin özgürlüklerini sınırlayan, kolayca tutuklanıp hapse atma veya hapiste tutumayı kolaylaştıran yasaların çıkmasına zemin olur.

Booom!.. Suçlu kim? Kara Sakallı Muslumanlar veya yabancılar

Bombalanmanın duyulduğu an bir kompüter dükkanında dışardan-danışman olarak bir sorunu çözmeye çalışıyordum. Etrafımda genç Amerikalılar ve birkaç müşteri var. Bombalama duyulur duyulmaz herkes fikir yürütmeye başladı ve herkes hemen kimin suçlu olduğunu belirtti: Müslümanlar veya Orta Doğulular. Hiç de olağan üstü karşılamadım, çünkü "friendly-faşizm" olarak nitelenen ırkçı bir sistemde bu oldukça normaldir ve bunun örneklerini hem yaşadım hem de gördüm ve okudum.

İlk gün iletişim araçları "teröristlerin" hemen Müslüman veya sakallı üç Orta Doğulu olduğu şüphesini işlediler. World Trade Center bombalanması hikayesi her medya tarafından yeniden çağrışım yapılarak resimlerle ve yorumlarla sunuldu. Halkın üzgün, öfkeli ve "incile döndükleri" belirtildi. Klinton olayı "Amerika'ya, bizim yaşam tarzımıza, inandığımız herşeye saldırı" olarak niteledi ve güçlünün kendini-beğenmişliği ve üstünlüğüyle dünyanın neresinde olursa olsun suçluların bulunup cezalandırılacağını belirtti.

New york Post gazetesi (bizdeki hürriyet paralelinde bir gazete) her gün sayfanın yarısını dolduran bir karikatür çıkarır. Nisan 20'deki karikatürde Uncle Sam kılığındaki Amerika yaralı bir şekilde oturmuş, yanında polis, şüpheli-suçlular arasından seçim yapıyor. Suçlular duvara dizilmişler: Humeyni, Saddam Hüseyin, Mafya, Purosunu tütüren Kastro ve Arafat. Böylece, Amerikan demokrasisi okuyucularına oldukça çeşitli seçim hakkı veriyor.

Amerika'da yüzlerce Konuşma-radyosu (sadece konuşma yapan, telefonla dinleyice açık istasyonlar) vardır ve bunlardan önemli orandakiler tutuculuğun ve aşırı sağcılığın temsilcileridir. Klinton bombalamayı "korkakça bir girişim" olarak niteledi. Herkesin ağzında korkaklar dönmeye başladı. Şikago'da bir ırkçı radyo-konuşmacısı/sunucusu müslümanları ve arapları terörizmle suçladıktan sonra, "bu korkaklığı başka kim yapar?" diye konuşmasını bitirdi.

Amerikanın kalbi bölge olarak nitelenen Oklahoma'da terörizm olması Amerikanın kendine güvenini sarstığı ve şimdi hiçbir yerde güven kalmadığı tekrarlanmaktadır. Bu korku körüklemesi insan haklarını kısıtlayan Omnibus terörist Yasa önerisinin kolayca geçme olanağını artırdı.

İntikam! İntikam: Vurun Müslümanlara!

Geçmişte bu tür olaylarda olduğu gibi, Oklahoma olayında da Amerikan adalet sistemi anlayışı baş aşağı döndürüldü: "Suçlu olduğu ispat edilinceye kadar suçsuz" kuralı, "suçsuz olduğunu ispat edinceye kadar suçlu" olarak pratikte değişti: Her zamanki gibi Arap islam örgütleri ve arap cemiyetleri küfür, hakaret ve tehditle karşılaştılar, araplar iş yerlerinin bombalanacağı, ailelerine zarar verileceği telefonları aldılar, arabalarının camları kırıldı, lastikleri patlatıldı, örtülü Müslüman kadınlara hakaretle karşılaştı, bazıları korkudan evlerinden çıkamadılar, arap-amerikalı öğrenciler okulda rahatsız edildi. Jersey City İslam Merkezi Cuma namazında saldırı korkusuyla polis gönderilmesini istedi. Haklarında gizli araştırma yapılan araplar, arap soyadına benzer soyadı taşıyan insanlar, ve Oklahoma yakınlarından geçen arap veya müslümanlar yakalanıp FBI tarafından bazıları 16 saat kadar sorguya çekildiler. Amerikanın zengin-sömürgesi Kanada'da bile ilerici kitapçılar polis tarafından basılarak müslüman veya orta doğulu olanlar sorguya çekildi. Sorguda ilk sorulan soru dini ve siyasal inanç hakkındaydı.

Polis University of Central Oklahoma ve University of Oklahomadaki arap öğrencileri saldırıyla karşılaşabileceklerini ve dikkatli olmaları uyarısı yaptı. Oklahoma eyaletinde 35,000-40,000, Oklahoma kentinde 2,700 arap yaşamaktadır ve çoğu İran ve Lubnanlıdır. Hepsi de, İran sorunuyla gelen geçmişteki tecrübelerine dayanarak, o zaman karşılaştıkları düşmanlıkla karşılaşacaklarından korkmaktadır. BU tecrübeler, Islamic Halkla İlişkiler Konsül sözcüsünün belirttiği gibi, Araplar ta ki biri çıkıp onların suçsuz olduklarını ispat edinceye kadar suçlu olarak kabul edilmektedir.

Bütün medyada kendilerini savunma ve suçsuzluklarını ispat etme zorunluluğunu duyan arap-Amerikalıların demeçleri ve konuşmaları var. Araplar kendilerine söz veren medyanın da suçlu olduğunu bilmekte ve bazıları konuşmayı red etmekte, bazıları da medyadan Arapları ve Müslümanları suçlamalarını durdurmalarını istemektedir.

Müslümanlar yabancı mı? Yoo, onlar da Amerikalı, çoğunlukla arap-Amerikalı, yani Kürt-Türk gibi. O zaman milletin derdi ne? Hiçbir şeyi olmayan veya az birşeyi olanların sahip olmadıkları somut bir bütünlüğü kafalarında kendilerine mal edip sonradan gelenleri veya on binlerce yıl orda yaşayanları her fırsata ezme girişimleriyle, kafasında oluşturulan ırkçı, milliyetçi-üstünlük hislerini tatmin etmek ve bu hissini biçimlendirdiği doğruluğun ve haklılığın yerine getirilmesi arzusuyla yanıp tutuşmadır. Doğru ve haklının BİZ'e, yanlış ve haksızın ONLARA maledilerek, ONLAR'ın çoluğunu çocuğunu, gencini ihtiyarını kurşuna dizmeye, bombalamaya, suikast yapmaya, bu sırada kazara orada bulunanların da harcanmalarını yan-bir ürün olarak değerlendirip olağan karşılamaya kadar giden girişimlerle tepki göstererek, intikam olarak doğru yolun egemenliğini göstermek, sürdürmek ihtiyacıdır. Sürekli ezilenin, ezene ve ezilişine öfkeli tepkisinin belli yönlere doğru yönlendirilmesidir. Oklohama olayı ise bu yönlendirme faaliyetlerinden biri olan, gerçekte komünist temizlemeye ve Amerika'da yaşayıp Amerikan-olmayanları (liberalleri, zencileri, homoseksuelleri, feministleri, çocuk aldırان ve alanları, çevrecileri) ezmeyi kendine iş edinen aşırı-sağcı güçlerin kendini besleyen eli ısırmasına çalışmasıdır. Militianın\para-military güçlerin devlete kızgınlığı ve karşıtlığı bir-piçin babasına kızgınlığı ve öfkesine benzer (Not: piç kavramını bir oluşumu anlatmada benzetme olarak kullanıyorum. Toplumlarda piç olarak nitelenen ve ezilen insanları kötülemek için değil. Piçin piçliği kendinden değil anası ve babasından ve özellikle onu öyle niteleyendendir. Orosputu ve orospuluğu özleyen ve orospuyu suçlayan ve ezen orospulukta olduğu gibi...)

Irak sorunu sırasında arabama petrol almak için durmuştum. Sekiz silindirli bir külüstür geldi ve yakınımnda konakladı. İçinde iki erkek ve bir kız var. Yaz ayı. Kız bana elini ovuşturarak "Iraklı, Iraklı, elini petrolle yıkıyorsun değil mi?" dedi. Bende jeton düşmedi. Derdin ne gibi bir hareket yaptım. Kız aynı şeyi birkaç kez tekrarladı. Anladım ne emek istediğini. İran sorunu sırasında, trendeyim, yanımda genç bir Amerikalı. Elinde kahverengi kesekağıdına sarılı alkollü-

içki. Kafayı buluyor. Bana baktı ve "nerelisin?" diye sordu. Türk olduğumu söyledim. İçkiden bir fırt çektikten sonra, "hepiniz aynı boksunuz" diye karşılık verdi ve "bak, şu millete, senin kalbini şöyle deşip çıkaracak" diye tehdide başladı. Millet tedirgin. Ben gücümün yeteceğini anladığımdan kılımı bile kıpırdatmadım. Yoksa, erkekliğin onda dokuzu kaçmaktır der kalkar giderdim. Burjuva milliyetçiliğinin kurbanı olan bu potansiyel-cani-insan tipleri kendilerinin sahip olmadığı ve ücretli köle olarak çalıştığı Amerikayı kendilerinin sanıyor. Burjuva milliyetçiliğini taşıyan cahillerin cehaletlerinin ifadesi ve egemen ideolojinin gücü bu. Aynı zamanda birçok Amerikalı bu ırkçılığa karşıdır. Bu da Amerikan ideolojisinin liberal ve karşıtlık-yaratan güçsüz yanını anlatır.

ikinci gün FBI teröristlerin elle çizilmiş resimlerini gösterdi ve muhtemel teröristlerin müslüman olmadığını ve "tipik Amerikalı" olduğunu belirtti: Peşin hükümleri değiştirmek o denli kolay değildir. FBI amerikalı suçluların Orta Doğu teröristler tarafından kiralanmış olabileceğini belirtti. CIA, her zamanki paranoid tutumuyla, "yabancı kökenli terörizm" teorisine sarılıp çalışmalarını yürütüyor. Bombalamanın Amerikada-büyümüş olmadığı ileri sürülmektedir. Tipik Amerikalı suçlular beyaz-ırkçılar olarak, orta doğuyla bağları olduğu belirtilerek hem belli bir grup hem de gene "caniliğin dış kaynaklı olduğu, "BİZDEN" olmadığı vurgulandı. Caniler bizden olsa bile bizden olamaz!.

Şüphelilerin "tipik Amerikalı" olduğu açıklandığı halde bazı medya "dış düşman terörizmi" sunumuna devam ettiler. New York Post Nisan 21'de orta doğudan gelen azınlıklara karşı kışkırtmaya bir diğer karikatürle devam etti: Hürriyet İbadesi. İbadenin altında yazılan yazı dünyaya şöyle sesleniyor: ... teröristlerini, katillerini, en alçaklarını, şeytani korkaklarını, dini fanatiklerini,... gönder. İbadenin dibinde üç sakallı: Biri Humeyni, birinin elinde yaktığı Amerikan bayrağı, her taraf alevler içinde.

Cuma günü Beyaz-ırkçı suçlulardan biri yakalandığında, Klinton dışta bir terörist gücü suçlamadığını fakat dış bağın olup olmadığını soruşturmaların sonucun belirleyeceğini anlattı: Dünyanın her yerinde suçluları bulacaklarını ve bunun Amerika'ya saldırı olduğunu belirttiğini unuttu. Klinton epey üzgün görünüyordu: Teröristlerin Müslüman veya orta doğudan veya orta doğu kökenli olmadığından, beyaz-Amerikalı olmasından olmalı belkide...

Boom!... Eyvah! Suçlu Amerikalı?: Bizden olmayan biz!

Cumartesi günü artık ne müslümanları ne de dış teröristleri suçlayabilecek bir durum kaldı: Suçlular Amerikalıydı. Hele biri sapsarı WASP Amerikalı (WASP=beyaz, anglo-sakson, protestan). Şimdi umutlar ikincide. Belli Amerika dua ediyor: İnsallah, müslümandır, Orta Doğuludur, hiç değilse ispanyol falan olsun...

Eger suçlunun biri Amerikalı çıkmazsa veya suçu dışa yükleyecek en küçük bir bağ bulabilirse, Amerika, dış terör yaygaralarına tekrar başlayıp, rahatlayacak. Kim bu Amerika? Kendini melek olarak satan ve Humeyninin şeytan olarak nitelediği Amerika. Yani Amerikaya egemen olan, gerçekte Amerika olmayan Amerika.

Amerika şaşkın, Amerika kendi içinde, hem de Amerikanin kalbi olan bir bölgede, kendi kanından birilerinin yaptığı canilige bir türlü inanmıyor. Laf, her Amerikalı Amerika denince ilk akla gelen birşeyin de violence\şiddet olduğunu çok iyi bilir. Amerikalı şiddet, dehşet, katliam tecrübeleri, haberleri, ve filmleriyle büyür. halk kitlelerinin yaşadığı bölgelerde yaşayıp da en az bir vahşete veya soyguna şahit olmayan Amerikan çocuğu çok azdır. Şaşkınlık gerçekte, egemen hipokrasinin yanında, Amerikanın ne olduğunu bir türlü kabul edemeyen liberal burjuvaların dileması örneğidir. Waco texasta olduğu gibi zaman zaman devletin işlediği meşrulaştırılmış cinayetler resimsiz olarak kapatılır gider. Egemen örgütlü katliamın dışında bir diğer örgütlü grup cinayetler işlediğinde her saniye günlerce kanlı resimler teşhir edilir ve bu

durumun gerçek yaratıcısı olan egemen toplum sistemi birden bire melek kesilir ve insanlık, duygululuk gösterilerine başlar. Bu, günümüzde hemen her toplumda olduğu gibi, yapısal-temelli-facialar durumunda öne sürülen toplumsal üzüntü maskesidir ki maskeyi takınanların büyük bir kısmı gerçekte oldukça etkilenmiş ve üzüntü içindedirler.

Amerikan ideolojisi terorizm ile sosyal yapı, sömürü ve imperyalizm arasında asla bir ilişki kurmaz. Onun yerine terorizmi dışa yükler. Dıştan gelmediği durumlarda ise, konuyu bireysel seviyeye indirger ve sorunu kafadan kontak, hasta, insanlıkla ilgisi insana karşı cinayet işlemek olan kişiye yükler. Böylece bu kişiyi yaratan ve besleyen toplum düzeni kendini suçluluktan arındırır. Benzer şekilde, ırkçılık ve Faşist terorizm nefret örgütlerine ve bu örgütlerin bireyelerine yüklenir ve sanki ırkçılar Amerikan tecrübesinden geçerek oluşmamış gibi, kendi yapısının bir karakteri olduğu kesinlikle red edilir. Egemen düzenin iletişim araçları, entellektüelleri, profesyonelleri, psikolojistleri, politikacıları çıkar ve nefret gruplarının olduğu, bu grupları kırsal alanda bazı radyo ve iletişim araçlarının kışkırttığını ileri sürerler. Eğer bu gazetelere ve radyolara bakarsak, gerçekte de kışkırtmanın olduğunu görürüz. Fakat sorun ne bu gruplar ne de bazı kışkırtıcı iletişim araçlarıdır: Amerikan günlük yaşamında egemenlik arayan ve üstünlük elde etmeye çalışan güçlerin mücadelelerinin sürdürüldüğü toplum yapısıdır.

Nefret grubunun kendini satış biçimi

Yapan ve yapanı destekleyenler dışında, hiçbir insan, hiçbir grup, hiçbir ideoloji suçsuz sivillerin ölümüyle sonuçlanan bir cinayeti haklı çıkaramaz. Oklahoma kelimesinin gerçek anlamıyla, temelinde somut çıkarlar yatan ve amacı bu çıkarları yansıtmaya yerine üstüne örtü çekerek cahilleştirilmiş insandan geçip canilik gösterileri yapma olan, sağın-burjuva ideolijisinin insanlıkla ilişkisinin özel bir ifadesidir. Bu özel ifadelerin Oklahomadaki gibi biçimlerini ender görürüz. Fakat ender olmayan biçimlerini bütün Latin, Asya ve Afrika ülkelerinde farklı zamanlarda farklı derecede yapılan örgütlü devlet ve devlet kurumları tarafından desteklenen terörle (işkenceler, fırınlar, kurşunlamalar, suikastler, helikopterlerden atmalar, dini ve ırksal azınlıkları ezme ve yok etme gibi) bol bol görürüz. Bunlar meşrulaştırılmış katliamlardır ve yapanların kılı bile kıpırdamaz. Bu tür davranışı ve duygusal reaksiyonu Oklohama cinayetini işleyenler ve destekleyicilerinde de görmek oldukça normaldir: Eğer işkenceci cani kendini haklı görmese işkence yapamaz. Bu haklılık psikolojisi yaptığı işkenceyi zevkle anlatan poliste, haklılığın ötesinde canilik-hastalığına dönüşür. Bu "nefret grupları" kendilerini asla kötü olarak nitelemeyiz, tam aksine vatanın, dinin, ailenin, saf Amerikan değerlerinin koruyucusu kılığındadırlar. Örneğin Hıristiyan vatanperverler isimli örgütün liderlerinden Mr. Gritz, Oklahoma cinayetini "Bir Rembrant -- bilim ve sanatın birleştiği bir masterpiece" olarak nitelemittir.

Suçlular: Tipik Amerikan faşisti/nazisi?

Polisin sunduğu kalemle çizili-resimlerdeki 'tipik Amerikalı' hangi tipik Amerikalının suçlu olduğunu veya suç işleyebileceğini gösteren bir biçimdeydi: Ben daha ilk balkışta anladım ki eminim Amerikalıların büyük çoğunluğu da "anlamıştır: Amerika'da "rednecks" olarak nitelenen Amerikan bayrağı sallayan, ırkçı milliyetçi bireyler, özellikle dağlı, köylüler.

Bu tipik Amerikan faşisti kim? Bağımsız devletlerden oluşan, fakat federal devletin egemen olduğu Amerika tipi kapitalist düzenin Amerikan tipi milliyetçileri, vatan kurtarıcıları, din ve aile değerlerinin koruyucuları, özgürlüklerin savunucuları, en özlü deyimle siyasal ırkçı faşistlerdir. Bu grupların aktif "askerleri" ya işsiz yada herhangi bir işte çalışan kol-emegi işçileridir. Sadece köy ve kasabalara ve Amerikanın gerici bölgelerine sınırlı değildir, her şehirde

ve her kasabada çeşitli biçimlerde vardılar. Bu askerlerin bir kademe üstündekiler küçük burjuva iş adamları ve çiftçilerden gelir. Irkçılıktan ve faşist faaliyetlerden bu kişilerin çıkarı psikolojik-hastanın elde ettiği tatminden öte pek gitmez. Bu kişiler çevrelerinde çeşitli isimlerde kurulan faşist militianın\paramilitary örgütlerin silahlı taliminden geçerler. Her hafta en az bir gün silahlı savaş talimi yaparlar. Bu kişiler, hemen her ülkede olduğu gibi, kapitlist düzenin bir kenara iterek ve büyümesini engelleyerek piçleştirdiği (=agaçlık yerlerde ağaçların dibinde büyümeye cüce kalmaya mahkum edilmiş piçler gibi bir duruma düşürdüğü), kaçınılmaz olarak yaratıp kaçınılmaz olarak beslediği, gerektiğinde hem sistemi korumak hem de suçlamak için kullandığı yaratıklardır. Bunların ardında, örneğin, yerel ekonomide toprakların özellikle federal ve diğer kamu topraklarının (ormanların, parkların, ve orman zenginliklerinin) özel teşebbüsün elinde talan edilmesini isteyen somut çıkarlar yatar.

Amerikan faşistleri neye ve kime karşı?

Amerikan faşistlerinin ve ırkçılarının en çok çiğnediği sakızı hemen her yerde, otobüste, sokakta, trende zaman zaman örneklerine rastlarsın. "Foreigners go home! (yabancılar go home); En iyi komünist ölü komünist; Kill an owl and save a job (Bir baykuş öldür ve bir işi kuru); Yabancılar ülkemize gelip elimizden işlerimizi alıyor; Federal devlet özgürlüklerimizi çiğniyor, ülke liberallerin elinde komünistleşiyor; Amerika elden gidiyor, geri kazanmak zorunlu; Temizlik gerek ve bu da ancak kanla olabilir; Amerika ancak gücünü göstererek ve kullanarak kendini bulabilir; Amerikan iletişim medyası solcu liberallerin ve yahudilerin elinde gibi toplumu ve toplum sorunlarını değerlendiren ve bu değerlendirmeye göre çare sunan ideolojinin taşıyıcısı kişilerin bunu ifade biçimleri Oklahoma'yla sınırlı değildir. Bu ideolojiyi taşıyanlar Amerikanın Amerika'yı unutup dış ülkelere yardım ettiğine inanan cahilleştirilmiş, sokakta yatan evsiz zavallıları dövecek ve üzerine gaz serpip ateşe vererek yakacak kadar gaddarlaştırmışlardır.

Amerikayı kurtarma ateşiyle yanan bu kişiler özgürlüklerinin, özellikle Anayasa ile onlara tanınan hakların (silah taşıma özgürlüğü demek istiyorlar) devlet tarafından ellerinden alındığını, federal devletin giderek komünist devlet olma yolunda ilerlediğini ve bunun durdurulması gerektiği tezini ileri sürerler. Bu fikri öne sürenlere bakarsak hepside tepeden tırnağa kadar silahlanmış ve her hafta silahlı talim yapmaktadırlar. Bazılarının evi silah deposu gibidir. Kısaca bu tezi ileri sürenlerin ileri sürdükleri tezle yaşadıkları gerçekler arasında taban tabana bir zıtlık vardır. Bu fikri söyleyen ayak takımının üzerindeki de (örneğin silah endüstrisi, silah perakendecileri, siyasal cambazlar) silah taşımayı anayasa ile tanınmış hak olarak teşvik etme ve ekonomik çıkar pazarını genişletme ötesinde zaten silaha ihtiyaç duyacak psikolojik veya diğer bir nedene sahip değildir. Anayasa hakkının federal devlet tarafından çiğnediği yaygarası gerçekte, örneğin, silah üretimi ve ticaretiyle zenginleşen endüstrilerin çıkarıma dokunmayın, çıkarıma dokunmayın, pazar isterim, pazar isterim" diyen yaygarasıdır.

Amerikan faşizminin özelliklerinde biri de devlet kurumlarına karşı olmaları, özellikle federal devletin kurumlarını "işgalci" güçler olarak nitelendirmeleridir. Bunun da temelinde yanlış yönlendirilmiş ve tanımlanmış devlet ve özgürlük anlayışı, devlet ve serbest teşebbüs ilişkisi ve devletin liberaller tarafından kontrol edildiği ve komünistleştirildiği gelir. Devlet özel teşebbüsün kirli işlerini (polis ve diğer silahlı kuvvetlerle baskı ve kamu eğitimiyle ideolojik işlerini) gören ve halktan toplanan paraları rüşvetçi bürokratlarla serbest teşebbüs arasında minimum hizmet ve maksimum soygunla paylaşan bir yapıya sahip, özel teşebbüs sisteminin entegral bir parçası olarak görülmez. Özgürlüklerin (ki gerçekte özel teşebbüsün özgürlüğü anlamına olduğunun bile çok az kişi farkındadır) ve serbest teşebbüsün engelleyicisi, karşıtı olarak görülür. Faşistler bu nedenle federal devlete karşı işgalci olarak savaş ilan ettiklerinde geçekte komünizme karşı savaş ilan ettiklerini sanmaktadırlar. Bu nedenle, federal devlet düşman ve federal devletle iş gören eyalet-devleti bürokratları işbirlikçi düşman olarak görülür. Bu işgal fikri yeni birşey değildir,

federal devlet yapısının ve Amerikan tarihi ve iç savaşının, endüstrileşmiş birkaç eyaletin Amerikanın diğer eyaletlerini sömürmesinin getirdiği, farklı yerlerdeki farklı sermayeler arasıındaki rekabetin getirdiği neticelerden biridir. Sadece faşistler değil, birçok kişi, özellikle güney eyaletlerinde, federal devletle anlaşmazlıkları çıktığında, federal devleti "iç işlerine karışma" ile suçlarlar ve federal devletin uygulamalarını da işgalçi davranış olarak nitelerler. Bu nitelene parlemontada bile zaman zaman yapılır.

İşgalcilik sloganı ve tehditleri altında yatan gerçekler

Faşistler işgalci federal devletin bürolarını bombalamakta, görevlilerini telefonla veya silahla karşılarına çıkararak korkutmakta ve tehdit etmektedir. Carson City'deki federal ofisin bombalanmasından sonra, federal görevliler "sıra sende" telefon tehditi aldılar. Görevlilerin yolları kesilip dayakla, ölümlerle, asmayla tehdit edilmektedir. Idaho eyaletinde bir militia lideri, yerel-işbirlikçilerin kurşunlanması gerektiğini söyledikten sonra "ofislerine git ve yüzlerine iyi bak, çünkü birgün bu yüzü patlatman gerekebilir diye Associated Press'e demeç veriyordu. Temizlik gerektiği ve kan dökmeden temizlik olmayacağı tehditleri savrulmaktadır. Bazı kasabalarda federal devletin uniformasını giymek hedef tahtası olma olarak nitelenmektedir. Mart ayında Nevada'da federal Orman Servisi iki kez bombalandı. Oklahoma bombasından sonra ölü ve yaralı çocukların götürüldüğü hastahane o acil durumda en az beş tane "hastahanenize bomba koyduk, patlayacak" telefonu aldı. Oklahomayı taklit eden girişimlerden korkulmaktadır ve olacağına çoğu insan inanmaktadır. Buna bazı yerel idarenin polisleri federal görevlileri tutuklamakla tehdit ederek katılmaktadır. İşgal fikrinin yönetildiği somut örnekler bakarsak, fikrin ardında her seferinde ekonomik çıkar ilişkilerinin yattığını görürüz. Bunlar da çoğunlukla, tarımsal alanlarda ya maden endüstrilerinin, ya petrol ve gaz endüstrilerinin, ya ağaç-talan endüstrilerinin, ya hayvancılığın (özellikle otlatma haklarının) ya da bazı diğer endüstrilerin kamu topraklarını babasının malı gibi kullanma arzusu veya kullanmaya devamı savaşında insan ve çevre peyzajını koruma çabasında olanlara ve bu çabaların sonucu elde edilen yasal hakların kullanılmasını engelleme yatar. Bu elbette okullarda belli kitapların okutulmaması, kitap yakma, evrim teorisinin okullarda öğretilmesine son vererek yaradılış teorisini tek geçerli teori yapmak, okullarda derse başlamadan önce milli marşı okuma ve dua etme, çocuk aldırınları ve çocukdüşürme kliniklerini ve doktorlarını hak ettikleri cehenneme kısa yoldan gönderme, Amerikayı eleştirenleri ya poposuna tekme vurarak veya bir battaniye vererek kuzey kutbuna yollama, kendi yabancılığını unutup yabancıları Amerikadan atma, çalışkan japon çocuklarını okulda averajı yükselterek problem yarattıkları için okuldan atmaya çalışma gibi ekonomik, sosyal ve kültürel politikaların egemenlik kazanması mücadelesinin bir parçasıdır. Fakat ne türlü kılıfta gelirse gelsin, hepsinin tabanında ekonomik çıkarlar ve güç kazanma arzusu yatar. Bu arzu bazıları için somut gerçeklerin bazıları için de bu somut gerçeklerin sahiplerinin sahip olduğuna ağzının suyu akararak bakıp hayallenenlerin hayal olan hayallenmelerinin ifadesidir. Bazen kendi kendini bazen düşman olarak gördüğünü ve bazen de kendi anasını yiyen oldukça tehlikeli bir hayallenme...

Federal işgale karşı yerelliğin, yerel ekonominin gelişmesi varsayımı Amerikan ekonomik yapısında büyük ölçüde tabansızdır, çünkü mücadele verilen alanlarda küçük yerel firma bulmak olanağı çok azdır. Yerel ve küçük olarak görünenler de çoğunlukla dev firmaların bir çeşit uzantıları biçimindedir. Yerel-ekonomiyi geliştirme varsayımında tek tutarlı yan, yerel halkın bazısının işçi olarak çalışma olanağına sahip olmasıdır. Bu da her zaman geçerli değildir, çünkü yerel ücret politikası, eğer sendikalaşma yoksa, çok aşağı tutulur, eğer sendikalaşma varsa, dışarıdan işçi getirilerek yerel halk kullanılmaz veya bu tehditle ücretlerin düşük tutulması sağlanır. Amerikan kırsal alanına yayılmış firmalar Meksikalı ve kaçak işçileri firmanın kurduğu yapma-köylerde Amerikan yaşamından izole edilmiş bir şekilde tutmakta ve insafsızca sömürmektedir. Yerellik ideolojisiyle öne sürülen "yerel ekonomiye ve işgücüne katkı"

varsayımı, büyük ölçüde kurulan endüstrilerin az-işçi ile çalıştırılması ve yaratılan değer dışa aktarılması nedenleriyle de anlamını yitirir. Bu bölgeler Amerikanın kırsal ve hem ekonomik hem de bilinç bakımından geri bırakılmış, büyük tarım, madencilik, hayvancılık ve ormancılık sermayesi tarafından sömürülen, kentsel alanların ihtiyaçlarına göre üretimin ve dağıtımın yapıldığı, talanla kaynaklarının kurutulduğu, yoksulluk ve yoksunluk içinde bırakıldığı bölgelerdir.

Klinton'a gazeteciler soruyor "bu beyaz ırkçı gruplar ardından gidecek misiniz?" Klinton bombalayanların ölümüyle cezalandırılacağını söylüyor. Gazetecininki diğer bir cehalet örneği: Bir veya birkaç ırkçı-grubun ortadan kaldırılması soruna cevap değildir. Sorun yapısaldır ve değişim de ancak ırkçılığı yaratan ve besleyen yapının değişimiyle değişmeye başlar. Burjuva ideolojisinin ırkçı milliyetçiliğinin acılarını her ülke çekmektedir: Dini ve ırksal azınlıklar hem ezilmekte hem de toplumun sorunlarında her fırsatta suçlu olarak gösterilmektedir. Bu durum insanların insanca yaşam haklarının demokrasi, özgürlük, serbest teşebbüs sisteminin günlük pratikleri sonucu elinden alındığı toplum yapılarında kaçınılmaz bir durumdur. Türkiye'deki egemen sistem böyle değildir tabii. Böyledir dersin bölücülükle, devletin birliğini, bütünlüğünü ve dirliğini bozuculukla suçlanıp doğruyu söylediğin için hapsi boylarsın. Yalan ve sahtekarlık, doğruyu kendi çıkarlarına göre bükme, bükülmezse kırma, kırılmazsa hapse veya fırına atma epey faydalıdır: Saray ulemalarına sorun, yok sormayın, sadece aldıkları ödüllere bakın ne demek istediğimi anlarsınız.

Oklahoma: Zaten paylaşılmış bir ükeyi kimse paylaşamaz; Tarihin yanlış olduğunu defalarca ispatladığı değişmezlik teorisi...

Not: Bu makale yazı Oklahoma bomba olayını takip eden gunlerde televizyon ve gazete (New york times, New York Newsday, New York Post ve New York Daily news) haberlerine dayanarak yazıldı.

Irfan erdogan

New york, nisan 25. 1995.